

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget har for det første til formål at bringe registreringsafgiftslovens bestemmelser om udenlandske firmabiler i overensstemmelse med de EU-retlige principper, EF-Domstolen fastslog ved dommen af 15. september 2005, C-464/02 (firmabildommen). Den eksisterende bestemmelse i registreringsafgiftslovens § 3 a foreslås opdelt i to bestemmelser. Forslagets § 3 a omhandler de nye bestemmelser vedrørende udenlandske firmabiler. Det er således en ændring af den nuværende § 3 a, stk. 1, nr. 2. Forslagets § 3 c er derimod en videreførelse af den nuværende § 3 a, stk. 1, nr. 1, og vedrører udlændingebiler, dvs. indregistreringspligtige motorkøretøjer tilhørende en udlænding og af denne benyttes under et tidsbegrænset ophold her i landet.

Samtidig foreslås det at forlænge den periode, hvor der gives nedslag i registreringsafgiften for brugte biler, der opfylder kravene til nedslag i registreringsafgiften for nye biler.

På grund af forslaget om ændring af registreringsafgiftsloven er der behov for at konsekvensændre ligningslovens regler om beskatning af privat rådighed over udenlandske firmabiler.

Endelig foreslås det, at ophæve gebyret for vurdering af nye køretøjer.

2. Formål og baggrund for de enkelte bestemmelser

2.1 Udenlandske firmabiler – registreringsafgiftsloven

EF-Domstolen har den 15. september 2005 afsagt dom i sag C-464/02, Kommissionen mod Danmark (firmabildommen). Sagen var en traktatkrænkelssag, som Kommissionen havde anlagt, fordi Kommissionen var af den opfattelse, at registreringsafgiftslovens bestemmelser om opkrævning og betaling af registreringsafgift for udenlandske firmabiler var i strid med EF-traktatens artikel 39 om arbejdskraftens fri bevægelighed, sammenholdt med bestemmelsen om

medlemslandenes loyalitetsforpligtelse i EF-traktatens artikel 10.

Traktatkrænkelssagen angik to regelsæt, henholdsvis reglerne om den »tidligere ordning« og reglerne om den »ændrede ordning«, som med virkning fra 1. juli 1999 blev indført ved lov nr. 385 af 2. juni 1999. Reglerne om den »tidligere ordning« indebærer, at en arbejdstager, der er ansat i udlandet og bosat i Danmark, ikke - bortset fra visse særlige situationer - kan anvende en udenlandsk indregistreret firmabil i Danmark, uden at den bliver indregistreret i Danmark, og der betales fuld registreringsafgift. Den »ændrede ordning« giver en herboende udenlandsk ansat arbejdstager mulighed for at opnå tilladelse til at anvende en udenlandsk firmabil her i landet. Efter registreringsafgiftslovens § 3 a er det en betingelse, at der i en sådan situation er betalt afgift enten på dagsbasis eller kvartalsvis svarende til varigheden af den periode, som tilladelsen til kørslen i Danmark gælder for. Det er også en betingelse, at arbejdstagerens ansættelse hos den udenlandske arbejdsgiver udgør arbejdstagerens hovederhverv. Er betingelsen om hovederhverv ikke opfyldt, gælder den »tidligere ordning« fortsat.

EF-Domstolen foretog i relation til den gældende bestemmelse i registreringsafgiftslovens § 3 a en vurdering af bestemmelsens betingelser om henholdsvis hovederhverv i den udenlandske virksomhed og betaling af en afgift.

I relation til kriteriet om hovederhverv fastslog EF-Domstolen, at kriteriet ikke var i overensstemmelse med traktatens artikel 39, sammenholdt med artikel 10. EF-Domstolens begrundelse var, at den begunstigede personkreds i forhold til artikel 39 ifølge retspraksis var alle arbejdstagere, jf. præmis 70 og 64. Som anført af EF-Domstolen i præmis 64 anses arbejdstagerbegrebet for at omfatte personer, »...der i en vis periode præsterer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger.« Det kræves, at der er »en reel og faktisk beskæftigelse.« Hvis beskæftigelsen er af så ringe omfang, at den fremtræder »som et rent marginalt supplement« vil den pågældende ikke blive anset som arbejdstager.